

नस्मि अन्यांश्चायूष्यान्नोपागाम् किं च परेभ्यो वृक्षेभ्यो दूरवर्तिभ्योऽर्वाक् निकटं
 वा त्वामविदं लब्धवानस्मि अवरेभ्यो निकटेभ्यः परः परस्तादविदं विदू लामि
 पुष्पादीत्यङ् [पा० ३.१.५५.] लुङि वृषम् किं च हे वनस्पते वनस्य पालक हे
 देव दीप्यमान वृक्ष देवयज्ययि देवयागार्थं तं तादृशं त्वां वयं जुषामहे सेवामहे
 देवा अपि देवयज्ययि त्वा जुषतां सेवन्ताम् ॥ का० [६.१.११.] सुवेणोपस्पृशति
 विप्लवे वेति ॥ हे वृषवृक्ष त्वा त्वां विप्लवे यज्ञाय उपस्पृशामीति शेषः यज्ञो वै
 विप्लुरिति श्रुतेः ॥ का० [६.१.१२.] ओषधः इति कुशतरुणं तिरस्कृत्येति । वृष-
 वृक्षस्य कुशमन्तर्धानं कुर्यादिति सूत्रार्थः ॥ हे ओषधे त्वं त्रायस्व स्वधितिभयान्मा
 रुक्ष ॥ का० [६.१.१२.] स्वधितः इति परशुना प्रहरतीति ॥ हे स्वधिते परशो ह-
 नं वृषं मा हिंसीः मा बधीः ॥ ४२ ॥

a. द्यां मा लेखीरुत्तरिंक्षं मा हिंसीः पृथिव्या संभव । अयं हि त्वा स्व-
 धितिस्तेतिज्ञानः प्रणिनाय मरुते सौभगाय । b. अतस्त्वं देव वनस्पते
 शतवल्शो विरोह सृक्षवल्शा वि वयं रुहेम ॥ ४३ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायां पञ्चमोऽध्यायः ॥ ॥

का० [६.१.१६.] द्यां मा लेखीरिति पतन्तमभिमन्त्रयतः इति ॥ हे वृषवृक्ष द्यां
 द्युलोकं त्वं मा लेखीः मा हिंसीः लिख अक्षरविन्यसि इह तु हिंसार्थः अक्षरि-
 क्षं च मा हिंसीः पृथिव्या सह संभव संगतो भव वृषस्य वज्रवृषत्वाद्यलोकानां शा-
 न्तिराशास्यतः इति भावः ॥ का० [६.१.१८.१९.] अयं हि वेति शोधनमभिमन्त्रण-
 शेषो वाविशेषोपदेशादिति ॥ हि यस्मात् हे हिन्न वृक्ष तेतिज्ञानोऽतितीक्ष्णोऽयं
 स्वधितिः कुठारो मरुते सौभगाय सौभाग्याय दर्शनीयत्वाय यद्वा सुभगो यज्ञः स
 एव सौभगः स्वार्थेऽण् यज्ञाय त्वां प्रणिनाय प्रणयति वृषत्वं प्रापयति इन्दसि
 लुङ्ङिष्ठ इति [पा० ३.४.६.] वर्तमाने लिट् । तिज निशानि अस्माद्यङ्कुलाहान-
 चि तेतिज्ञान इति वृषम् । अतस्त्वया हृदान्न भेतव्यमिति भावः ॥ का० [६.१.२०.
 २१.] अतस्त्वमित्यावृश्चने जुहोति वृषे वेति ॥ हे देव वनस्पते अतोऽस्मात्स्था-